

vecer.com

Kot deklica se je bala belih plaščev, sedaj je srčna pediaterinja s celiakijo: "Smo zdravi, a le ob strogi dieti"

Anita Kirbiš

8–11 minutes

"Nikoli si nisem mislila, da bom za svojo življenjsko pot izbrala poklic zdravnice. Kot otrok sem se zelo bala in izogibala vseh ljudi v belih oblačilih, celo mesarjev v trgovini. Prevečkrat sem bila v bolnišnici, da bi sploh razmišljala o tem;" pravi Alenka Koren.

Anita Kirbiš

Datum 5. februar 2026 02:20

Leto in pol stara je v spremstvu staršev prišla na takratni Klinični oddelek za pediatrijo Splošne bolnišnice Maribor zaradi prebavnih težav in hujšanja. Skozi hiter diagnostični postopek je bila potrjena celiakija. Tako je bilo načrtano, da bo vse življenje zapisana brezpogojni brezglutenski dieti, ki je za zdaj edini način zdravljenja in obvladovanja te bolezni. Ob vztrajnosti in optimističnosti njenih staršev je bila do gimnazijskih let v pediatrični gastroenterološki ambulanti pri dr. **Dušanki Mičetić Turk**. Ta nekdanja mala pacientka **Alenka Koren** je danes zdravnica, specialistka pediatrije in odlična predavateljica - tudi s področja celiakije. Diagnoza ji je bila postavljena leta 1990, kamor sodijo tudi začetki društva, katerega članica je danes. Njenemu strokovnemu predavanju so lahko nedavno prisluhnili bolniki s celiakijo v okviru druženja članov Slovenskega društva za celiakijo (SDC) v Mariboru.

"Ko začetni šok ob postavitvi diagnoze mine, ljudje spoznajo, da celiakija res ni največji zdravstveni problem, ki te lahko doleti," pravi zdravnica, ki na srečanjih Slovenskega društva za celiakijo sodeluje tudi kot predavateljica.

Anita Kirbiš

"Eden mojih prvih spominov na bolnišnično okolje sega res v rano otroštvo – gastrokopija v naročju zlate medicinske sestre Sonje Poštuvan. Preiskava je vsa leta veljala in še danes velja za zlati standard potrditve celiakije. Po zaslugi mojega radovednega in dobrovoljnega očeta, ki me je pogosto spremljal na kontrole, so si na kliniki zapomnili moje ime celo do takrat, ko sem tja začela prihajati kot študentka medicine, kasneje sem tam opravljala specializacijo iz pediatrije. V času, ko so mi postavili diagnozo celiakija, na slovenskih policah ni bilo dostopnih brezglutenskih izdelkov, 'švercali' smo jih iz Avstrije ali Italije. Danes je precej drugače, tudi pri nas so police dobro založene z izdelki različnih slovenskih in tujih proizvajalcev. Mama se je sčasoma specializirala in postala prava mojstrica priprave brezglutenskih

obrokov. Od zmeraj pa sodijo živila brez glutena v višji oziroma visok cenovni razred," pravi.

Kot prostovoljka zdravnica sodeluje tudi na letovanjih Zveze prijateljev mladine Maribor.

Anita Kirbiš

"Nikoli si nisem mislila, da bom za svojo življenjsko pot izbrala poklic zdravnice. Kot otrok sem se zelo bala in izogibala vseh ljudi v belih oblačilih, celo mesarjev v trgovini. Prevečkrat sem bila v bolnišnici, da bi sploh razmišljala o tem. Ob koncu gimnazije je nekako nanesto, da se je na prvem mestu znašla Medicinska fakulteta Univerze v Mariboru, čeprav sem se takrat res videla tudi v drugih poklicnih vlogah. Ko sem se odločala za smer specializacije, prav tako pediatrija ni bila moja edina želja. Zgodba se je ponovno malo po srečnem naključju razpletla tako, da sem danes pediaterinja. Za to sem iskreno hvaležna vsem svojim mentorjem. Danes si ne znam predstavljati, da bi delala karkoli

drugega. Proti koncu specializacije sem spoznala sedanjega delodajalca - pediatra **Igorja Dovnika**. Za najino srečanje oba rada okriviva prav celiakijo. Verjetno je edinstveno ne samo pri nas, ampak tudi v svetu, da v tako mali ambulanti z zaposlenimi tremi pediatri delava dva celiakaša. V naši hiši vsi zaposleni delujemo kot dober tim, kjer se trudimo in skrbimo za največjo vrednoto – zdravje otrok," nadaljuje pogovor Korenova.

Video Player is loading.

Current Time 0:00

Duration :-

Loaded: 0%

Remaining Time 0:00

Next

Stay

Close X

Del svojega prostega časa namenja prostovoljstvu. Letos se kot

zdravnica že deseto leto vrača na letovanje otrok v Poreču kot prostovoljka Zveze prijateljev mladine Maribor, pred tem pa je sama številna poletja tam preživljala v okviru rehabilitacije otrok s celiakijo. "Poseben občutek je, ko pomagaš počitnice omogočiti in polepšati nekemu, ki mu to sicer ne bi bilo dano. Na počitnice smo jih peljali tudi med strogimi ukrepi leta 2020," pove Alenka, ki sicer ne želi, da jo kličejo zdravnica.

O obiskih Afrike: "Afrika te nauči ponižnosti, ceniš, kar imaš. Afričani so v povprečju zagotovo bolj zadovoljni s svojim načinom življenja kot Evropejci."

Osebni Arhiv

Eden od mejnikov v njenem življenju so bili tudi obiski Afrike. Zibelka človeštva, ta celina velikih kontrastov, jo je začela zanimati že med študijem. "Na prvi izmenjavi študentov sem bila leta 2012 v Akri (Gana). V Afriko sem se nato še vrnila, nekajkrat z namenom potovanja, kdaj pa tudi na delo. V veliko zadovoljstvo mi je, da

sem lahko vsaj malo pomagala svojim kolegom v Ugandi leta 2023 na eni od medicinskih odprav, ki jih v okviru Sekcije za tropsko medicino pripravljajo študentje naših dveh medicinskih fakultet. Pred odhodom opravijo veliko izobraževanj, sami poiščejo finančno podporo, trenutno odprave potekajo na treh lokacijah (Uganda, Zambija, Kenija). V Keniji se trenutno s pomočjo Slovencev gradi klinika v kraju Majiwa. Afrika te res nauči ponižnosti, ceniš, kar imaš, vendar ne na način, da bi komurkoli želel vsiljevati svojo ideologijo. Afričani so v povprečju zagotovo bolj zadovoljni s svojim načinom življenja kot Evropejci," pove o tej posebni izkušnji.

"V zadovoljstvo mi je, da sem lahko vsaj malo pomagala svojim kolegom v Ugandi leta 2023 na eni od medicinskih odprav," pravi zdravnica Koren.

Osebni Arhiv

Tudi sicer rada potuje - in tudi s Slovenskim društvom za celiakijo

se občasno odpravi na krajši izlet po Sloveniji. "Zaradi celiakije grem na pot bolj pripravljena, v naši prtljagi bo vedno kakšen brezglutenski priboljšek. Potovanja v tretji svet niso gurmanska potovanja, zelo pa širijo obzorja. Je pa bilo pred časom, ko se o celiakiji in brezglutenski prehrani še ni toliko govorilo, težje potovati predvsem po Evropi, marsikje drugje po svetu namreč ne uporabljajo toliko zakuh in omak, zgoščenih z moko. Z vedno večjo prepoznavnostjo bolezni in brezglutenske diete je vse lažje, še vedno pa je precej negotovosti pri nekaterih gostincih, ki včasih ne ločijo med prehranskimi alergijami in celiakijo," še pove o izkušnjah.

Ko začetni šok ob postavitvi diagnoze mine, ljudje spoznajo, da celiakija res ni največji zdravstveni problem, ki te lahko doleti, še doda: "Dejansko smo zdravi, naše zdravlilo je brezpogojna brezglutenska dieta. V primeru dietnih prekrškov, še posebej dolgotrajnih ali ponavljajočih, pa se lahko razvijejo druga resna bolezenska stanja."

Slovensko društvo za celiakijo je v svojem skoraj 40-letnem obstoju in delovanju ves čas izpostavljalo pomen dostopnosti dietne prehrane ter nujno potrebo po sistemski ureditvi pravic. Če so z opozorili uspeli zagotoviti te za mladoletne, zdaj apelirajo, da se uredijo pravice tudi za odrasle bolnike s celiakijo in izvajanje diete tudi v zdravstvenih ustanovah in domovih za starejše. Nedopustno je, da je starostniku domska oskrba odklonjena, ker ni mogoče zagotavljati brezglutenske diete.